

ע"פ 5833/17 - מועתז סעד נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון בשבתו כבית משפט לערעורים פלייליים

ע"פ 5833/17

לפני: המערער:
כבוד הנשיאה מ' נאור
מועתז סעד

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

ערעור על החלטת בית משפט השלום בבאר שבע מיום 16.7.2017 בתיק מ"ת 15495-04-17 שניתנה על ידי כבוד השופטת הבכירה ש' שטרית תגובת המשיבה מיום 27.7.2017

בשם המערער: עו"ד איחסאן ווהבי

בשם המשיבה: עו"ד יאיר חמודות

פסק-דין

לפני ערעור על החלטת בית משפט השלום בבאר שבע (כבוד השופטת ש' שטרית) מיום 16.7.2017 שלא לפסול עצמו מלדון במ"ת 15495-04-17.

1. ביום 7.4.2017 הוגשו כנגד המערער כתב אישום ובקשה למעצר עד תום ההליכים. שירות המבחן הגיש לבית

עמוד 1

המשפט תסקירים שמהם עלה שאין בנמצא חלופה מתאימה למעצרו של המערער. בדיון שנערך ביום 21.5.2017 החליט בית המשפט לעצור את המערער עד תום ההליכים. המערער הגיש ערר על החלטה זו שנדחה על ידי בית המשפט המחוזי. בעקבות זאת המערער הגיש בקשה לעיון חוזר בהחלטתו של בית משפט השלום. בקשה זו נדחתה על ידי בית המשפט ללא דיון ביום 1.6.2017. המערער הגיש ערר גם על החלטה זו ובית המשפט המחוזי קבע שאכן היה מקום לקיים דיון בבקשה. לפיכך, נערך דיון בבית משפט השלום שבו הוחלט על הגשת תסקיר נוסף. בתסקיר זה עמדתו של שירות המבחן נותרה על כנה. בפתח הדיון שנערך ביום 16.7.2017 הביע המותב את דעתו כי לנוכח עמדתו של שירות המבחן אין מקום לקיים דיון נרחב נוסף בסוגיית מעצרו של המערער. בעקבות אמירה זו המערער ביקש שהמותב יפסול עצמו מלדון בתיק. בית המשפט דחה את הבקשה בקבעו שבתיקי מעצר נהוג שהמותב מביע עמדה. באותו המעמד בית המשפט דחה גם את הבקשה לעיון חוזר בהחלטת המעצר.

על החלטת בית המשפט לדחות את בקשת הפסלות הוגש הערעור שלפניי.

2. המערער טען שדעתו של המותב בעניין המעצר הייתה נעולה עוד בטרם שמע את טענותיו. המערער הוסיף שהעובדה שמדובר בתסקיר המעצר השלישי שהוגש אינה שוללת את זכותו של המערער להשיג על האמור בתסקיר ואת חובת בית המשפט לשמוע את הטענות. המערער הלין גם על כך שהמותב דן בבקשה לעיון חוזר לאחר שנודע לו על כוונת המערער לערער לבית המשפט העליון. לטענת המערער, התנהלות זו מנוגדת להוראת סעיף 147(א) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982 (להלן: חוק סדר הדין הפלילי) המורה במקרים כאלו על הפסקת המשפט עד קבלת ההחלטה בערעור. מנגד, המשיבה טענה שערעור הפסלות שלוב בערעור על ההחלטה בבקשה לעיון חוזר ושיש לדון בשניהם במסגרת ערר לבית המשפט המחוזי. זאת, שכן על פי ההלכה בהליכי מעצר יש זכות ערעור מצומצמת על החלטות פסלות ובשים לב לכך שסעיף 147(א) לחוק סדר הדין הפלילי אינו חל בהליכי מעצר.

3. דין הערעור להידחות. כאשר בית המשפט דחה את טענות המערער בבקשה לעיון חוזר הוא למעשה קיבל את ההחלטה שנטען שדעתו הייתה נעולה בעניינה. כבר נפסק בעבר שאין פסול בדרך דיונית זו בתיקי מעצרים, ושכאשר "נתבקש השופט הדן בעניין המעצר לפסול עצמו, והוא דחה את הטענה והחליט בשאלת המעצר לגופה, תועלה שאלת הפסלות במסגרת תקיפת ההחלטה עצמה" (ע"פ 7412/02 צ'רנוי נ' מדינת ישראל, פ"ד נז(1) 49, 53 (2002) (להלן: עניין צ'רנוי)). לפיכך, בנסיבות המקרה דן לא אדרש לטענות הפסלות, שהמסגרת המתאימה לבררן היא ערר על החלטת בית המשפט בבקשה לעיון חוזר (ראו והשוו: ע"א 3230/14 פלוני נ' קיבוץ מעברות אגודה שיתופית להתיישבות חקלאית, פסקה 16 (7.9.2015); ע"א 1060/10 שמעון נ' נייר וקרטון הדרום (1996) בע"מ (2.5.2010)).

סוף דבר, הערעור נדחה.

ניתנה היום, י"א באב התשע"ז (3.8.2017).

הנשיאה
